

[Kofod-Svendsen]

arbejde for det i den helt store sammenhæng, mens der er en del af den offentlige sektor, vi ikke får med herhjemme. Dette blot sagt som en støtte til det helt rigtige forslag, der er kommet fra Det Radikale Venstre.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg skal bare samle en enkelt ting op, som jeg ikke fik med i mit hovedindlæg.

Der står flere steder i redegørelsen, at der er for mange regler, der er for meget regelstyring, og nu skal vi have begrænset mængden af regler. Det er jo nemt at vinde forståelse for i et maj-overbebyrdet Folketing, at der er alt for mange regler at forholde sig til. Men en enkelt ting synes jeg at finansministeren skal have lejlighed til at svare på:

På side 4 i oversigten står der, at regeringen løbende vil måle den samlede regelmasse. Jeg har bare et enkelt spørgsmål til det: Hvilken enhed vil man anvende, når man måler?

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Ja, det gælder også spørgsmålet om den i så mange år bebudede afbureaukratisering og regelforenkling. Jeg husker tydeligt, hvordan man i 1982 bebudede, at hver dag skulle være en god dag for danskerne, hvor et cirkulære eller en lovparagraf forsvandt.

Uden specielt at skulle påkalde mig nogen myndigheder er jeg ret sikker på, at ligeegyldigt hvor man kigger, og ligeegyldigt hvor man slår op, vil man konstatere, at mængden af regler er steget kraftigt siden 1982. Det har finansministeren også på et tidspunkt udgivet publikationer om.

Men at vi har 8.000 love her i landet og endnu flere bekendtgørelser og cirkulærer osv., er jo ikke nogen garanti for, at det er et godt og demokratisk land. Jeg kunne fristes til at spørge: Jamen, hvis Danmark kun havde 1.000 love, var det så mindre demokratisk eller mindre godt? Ikke nødvendigvis.

Derfor skulle min inspiration til finansministeren være den, at man nedsatte en gruppe på 20-25 rigtig dygtige jurister, som så fik et år bag lukkede døre, hvor deres bundne opgave var, at når de forlod udvalgslokalet igen, skulle de præsentere Folketinget for en pakke, hvor den

nuværende lovmængde blev reduceret til f.eks. 10 eller 15 pct. af det, vi kender i dag. Ikke for at Folketinget så nødvendigvis skulle acceptere, hvad udvalget kom med, men blot for at se, at den mulighed rent faktisk er til stede.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Man begår vist ikke nogen fejl ved at konkludere, at dette har været en rolig debat. Somme tider er det jo i virkeligheden mere spændende med en livlig, ophidset debat. Somme tider er provokationen også en fordel, fordi provokationen kan bruges til at flytte holdninger og meninger.

Alligevel er jeg godt tilfreds med, at dette har været en rolig debat, fordi jeg tager det som udtryk for, at vi nu er i en situation, hvor vi stort set, fra det yderste venstre i Folketinget til det yderste højre i Folketinget, afslappet kan diskutere, hvordan vi vil indrette den offentlige sektor. Ja, selv hr. Kim Behnke, der udnævnte sig selv til oppositionen, gik ind i en konstruktiv dialog om en række af de temaer, som er indeholdt i redegørelsen, og en konstruktiv dialog på en række punkter, hvor også SF og Socialdemokratiet havde været inde med konstruktive synspunkter.

Jeg synes i og for sig, det er godt, at vi har en sådan afslappet debat om den offentlige sektors indretning, udvikling og fremtid. Jeg tror nemlig, at det er helt afgørende for det spørgsmål, som hr. Duetoft rigtigt var inde på, om, hvordan vi sikrer, at de offentligt ansatte ikke opfatter en debat om den offentlige sektors fremtid som værende vendt mod dem, men tværtimod som en debat, hvor man nærmest med kærlighed taler om, hvordan vi kan indrette den offentlige sektor på en sådan måde, at den kan levere den bedst tænkelige service til borgerne, brugerne, og samtidig være en motiverende arbejdsplads for engagerede, dygtige, kreative, flittige medarbejdere.

Jeg tror bedst, man får den type afslappet debat, når der er et bredt politisk flertal, der er indstillet på at tage den, og det er grunden til, at jeg ikke har ønsket i denne redegørelse at diskutere størrelsen af den offentlige sektor. Det er med vilje. Det er for at få den afslappede debat.

Men når der så alligevel er blevet spurgt, om regeringen stadig væk har den holdning, at den offentlige sektor skal reduceres, må jeg selvfølgelig svare: »Ja, det har vi, det er vores hold-